

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 22 mars 2012*

”Gemenskapsvarumärke — Definition och förvärv — Äldre varumärke — Formerna för ansökan — Elektronisk ansökan — Metod för att med exakthet fastställa datum, timme och minut för inlämning av ansökan”

I mål C-190/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunal Supremo (Spanien) genom beslut av den 24 februari 2010, som inkom till domstolen den 16 april 2010, i målet

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis)

mot

Boys Toys SA,

Administración del Estado,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna A. Borg Barthet, E. Levits (referent), J.-J. Kasel och M. Berger,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis), genom M. D. Garayalde Niño och A.I. Alpera Plazas, abogadas, samt genom V. Venturini Medina, procurador,
- Spaniens regering, genom B. Plaza Cruz, i egenskap av ombud,
- Greklands regering, genom K. Georgiadis, Z. Chatzipavlou och G. Alexaki, samtliga i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
- Europeiska kommissionen, genom E. Gippini Fournier, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: spanska.

och efter att den 31 mars 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (nedan kallat Génesis) och å andra sidan dels Boys Toys SA, som trätt i stället för Pool Angel Tomás SL, dels Administración del Estado. Målet rör det beslut som meddelats av Oficina Española de Patentes y Marcas (den spanska patent- och varumärkesmyndigheten) (nedan kallad den spanska varumärkesmyndigheten) om avslag på Génesis invändning mot registreringen av det spanska nationella varumärket "Rizo's".

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätten

- 3 Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (kodifierad version) (EUT L 299, s. 25). Med hänsyn till tidpunkten för omständigheterna i målet är direktiv 89/104 fortfarande relevant i målet vid den nationella domstolen.
- 4 Artikel 4 i direktivet har rubriken "Ytterligare registreringshinder eller ogiltighetsgrunder med avseende på konflikter med äldre rättigheter" och lyder enligt följande:

"1. Ett varumärke skall inte registreras eller om det är registrerat skall det kunna ogiltigförklaras

- a) om det är identiskt med ett äldre varumärke och de varor eller tjänster som varumärket har ansökts eller registrerats för är identiska med de varor eller tjänster för vilka det äldre varumärket är skyddat,
- b) om det på grund av sin identitet eller likhet med det äldre varumärket och identiteten eller likheten mellan de varor eller tjänster som täcks av varumärkena föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.

2. Med äldre varumärken i punkt 1 avses

- a) följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av varumärket ifråga, med vederbörlig hänsyn tagen till de anspråk som kan göras på företrädesrätt för dessa varumärken:

i) EG-varumärken,

...

- c) ansökan om varumärken nämnda i a och b under förutsättning av deras registrering, ...

..."

- 5 Förordning nr 40/94 upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, s. 1), vilken trädde i kraft den 13 april 2009. Med hänsyn till tidpunkten för omständigheterna, är det dock den första förordningen – i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1992/2003 av den 27 oktober 2003 (EUT L 296, s. 1) – (nedan kallad ”förordning nr 40/94 i ändrad lydelse”) som är tillämplig i det förevarande målet.
- 6 Artikel 8 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse hade rubriken ”Relativa registreringshinder”. Artikel 8.1 och 8.2 lydte enligt följande:
- ”1. Om innehavaren av ett äldre varumärke invänder skall det varumärke som ansökan gäller inte kunna registreras:
- a) om det är identiskt med det äldre varumärket och de varor eller tjänster som varumärket har ansökts för är identiska med de varor eller tjänster för vilka det äldre varumärket är skyddat,
 - b) om det – på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av varumärkena är identiska eller är av liknande slag – föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.
2. Med äldre varumärken avses i punkt 1
- a) följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket, med vederbörlig hänsyn tagen till de anspråk som kan göras på prioritet för dessa varumärken:
 - i) Gemenskapsvarumärken....
 - b) Ansökan om varumärken som avses i punkt a) under förutsättning att de registreras.
- ...”
- 7 Artikel 14 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse hade rubriken ”Kompletterande tillämpning av nationell rätt om intrång”, och i punkt 1 föreskrevs att gemenskapsvarumärkens rättsverkan endast skulle fastställas utifrån bestämmelserna i denna förordning, och att intrång i ett gemenskapsvarumärke i övrigt skulle regleras enligt nationell rätt om intrång i ett nationellt varumärke i enlighet med bestämmelserna i avdelning X i förordning nr 40/94.
- 8 Artikel 26 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse innehöll de villkor som en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke skulle uppfylla:
- ”1. En ansökan om gemenskapsvarumärke skall innehålla
- a) en anhållan om registrering av ett gemenskapsvarumärke,
 - b) uppgifter som gör det möjligt att fastslå sökandens identitet,
 - c) en förteckning över de varor eller tjänster för vilka registrering ansöks,
 - d) en återgivning av varumärket.

2. För en ansökan om gemenskapsvarumärke skall betalas ansökningsavgift och i förekommande fall en eller flera klassavgifter.
3. En ansökan om gemenskapsvarumärke skall uppfylla kraven i de i artikel 157 angivna tillämpningsföreskrifterna.”
- 9 Artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse hade rubriken ”Ansökningsdag” och innehöll följande bestämmelse:
- ”Ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke skall vara den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 givits in till byrån [för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)] av sökanden eller, om ansökan har givits in till det centrala organet i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesbyrå, till detta organ, under förutsättning att ansökningsavgiften betalats senast en månad efter ingivandet av ovan nämnda handlingar.”
- 10 I artikel 32 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse, som hade rubriken ”Nationell ansökan”, föreskrevs att ”[e]n ansökan om gemenskapsvarumärke för vilken det fastställs en ansökningsdag skall i medlemsstaterna likställas med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som yrkas för ansökningen om gemenskapsvarumärke”.
- 11 Artikel 97 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse hade rubriken ”Tillämplig lag”, och dess lydelse var den följande:
- ”1. Domstolarna för gemenskapsvarumärken skall tillämpa bestämmelserna i denna förordning.
2. I de frågor som inte regleras av denna förordning skall domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa det egna landets lagstiftning, inbegripet internationell privaträtt.
3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall domstolen för gemenskapsvarumärken tillämpa de rättegångsregler som gäller i fråga om ett nationellt varumärke i den medlemsstat där domstolen har sitt säte.”
- 12 Regel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1), som har rubriken ”Inlämning av ansökan”, har följande innehåll:
- ”1. [Harmoniseringsbyrån] skall märka de dokument som ingår i ansökan med datum för mottagande och ärendenummer för ansökan. Byrån skall utan dröjsmål förse sökanden med ett kvitto som åtminstone skall innefatta ärendenumret, en återgivning, beskrivning eller annan identifikation av märket, dokumentens art och antal samt datum för deras mottagande.
2. Om ansökan inlämnas till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesmyndighet i enlighet med artikel 25 i förordningen skall den mottagande myndigheten numrera alla sidor i ansökan med arabiska siffror. Innan dokumenten vidarebefordras skall den mottagande myndigheten märka alla dokument som ingår i ansökan med datum för mottagande och antalet sidor. Den mottagande myndigheten skall utan dröjsmål förse sökanden med ett kvitto på vilket åtminstone dokumentens art och antal samt datum för deras mottagande skall anges.
3. Om [harmoniseringsbyrån] mottar en ansökan som vidarebefordrats av den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller Benelux varumärkesmyndighet skall ansökan märkas med datum för mottagande och ärendenumret och sökanden skall utan dröjsmål förses med ett kvitto i enlighet med den andra meningen i punkt 1, på vilket skall anges vilken dag byrån mottog ansökan.”

Nationell rätt

- 13 I artikel 6.2 a och c i lag 17/2001 om varumärken (Ley 17/2001 de Marcas) av den 7 december 2001 (BOE nr 294 av den 8 december 2001, s. 45579), definieras ”äldre varumärken” på följande sätt:

”...

- a) Registrerade varumärken för vilka ansökan har lämnats in eller har erhållit prioritet vid ett tidigare datum än ansökningsdagen för den ansökan som lämnas in för prövning och vilka ingår i en av kategorierna
- i) spanska varumärken,
 - ii) varumärken som har blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i Spanien, eller
 - iii) gemenskapsvarumärken.

...

- c) Sådana ansökningar om registrering av varumärke som avses under a och b, under förutsättning att registrering beviljas.

...”

- 14 I artikel 11.6 i lag 17/2001, som har rubriken ”Inlämning av ansökan”, föreskrivs följande:

”Det behöriga organet ska när det tar emot en ansökan registrera ansökningens nummer samt dag, timme och minut då ansökan mottogs, på det vis som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser.”

- 15 Artikel 13 i lag 17/2001 lyder på följande sätt:

”1. Ansökningsdag ska vara den dag då det behöriga organet i enlighet med artikel 11 tar emot de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 12.1.

2. Ansökningsdag för ansökningar som lämnats in på ett postkontor ska vara den dag då kontoret tar emot de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 12.1, förutsatt att dessa inges i ett öppet kuvert, via rekommenderad post med mottagningsbevis och är ställda till det organ som är behörigt att ta emot ansökan. Postkontoret ska registrera dag, timme och minut då ansökan ingavs.

3. Om något eller någon av de organ eller administrativa enheter som anges i föregående punkter vid mottagandet av ansökan inte har registrerat den timme då ansökan ingavs, ska den anses ingiven under dagens sista timme. Om den minut då ansökan ingavs inte har registrerats ska ansökan anses ingiven under timmens sista minut. Om varken timme eller minut har registrerats ska ansökan anses ingiven under dagens sista timme och minut.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 16 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Génesis under förmiddagen den 12 december 2003, klockan 11.52 respektive klockan 12.13, ingav två ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärken till harmoniseringsbyrån elektroniskt. Ansökningarna avsåg ordmärket ”Rizo”, för varor i klasserna 16, 28, 35 och 36 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, samt ordmärket ”Rizo, El Erizo”, för varor i klasserna 16, 35 och 36 i nämnda överenskommelse.

- 17 Det framgår också av beslutet om hänskjutande att Pool Angel Tomás SL samma dag kl. 17.45 ansökte vid den spanska varumärkesmyndigheten om registrering av ordmärket "Rizo's" för varor i klass 28 i Niceöverenskommelsen.
- 18 Génesis invände mot ansökan om registrering av det nationella varumärket med motiveringen att gemenskapsordmärkena "Rizo" och "Rizo, El Rizo" var äldre än det nationella varumärket.
- 19 Den spanska varumärkesmyndigheten avlog den 9 december 2004 invändningen. Génesis begärde att den spanska varumärkesmyndigheten skulle ompröva beslutet och fastställa att Génesis gemenskapsvarumärken var äldre, med åberopande av att ansökningen om registrering av dessa varumärken hade ingetts elektroniskt den 12 december 2003 och att det var den dagen som skulle beaktas.
- 20 Den 29 juni 2005 fann den spanska varumärkesmyndigheten vid omprövning att det inte förelåg skäl att ändra det tidigare beslutet. Den konstaterade på nytt att det framgick av artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse att ansökan om registrering av gemenskapsvarumärkena skulle anses inlämnad den 7 januari 2004, när handlingarna faktiskt ingavs, och att den dagen inföll efter dagen för ansökan om registrering av det spanska varumärket "Rizo's".
- 21 Génesis överklagade detta sistnämnda beslut till Tribunal Superior de Justicia de Madrid, förvaltningsrättsliga avdelningen, andra roteln, vilken genom dom av den 7 februari 2008 slog fast att det var riktigt att bevilja registrering av det spanska varumärket "Rizo's". Denna domstol fann att ansökningsdagen för gemenskapsvarumärkena var den dag då handlingarna faktiskt lämnades in och inte den 12 december 2003, då ansökan gavs in elektroniskt.
- 22 Génesis överklagade domen till Tribunal Supremo. I överklagandet ifrågasatte Génesis för det första den tolkning som Tribunal Superior de Justicia de Madrid gjort avseende ansökningsdagen för gemenskapsvarumärkena och angav att enligt en korrekt tolkning av artiklarna 26 och 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse ska den dag då ansökningarna överfördes till och mottogs av harmoniseringsbyrån betraktas som ansökningsdag. I det aktuella målet skulle således ansökningsdagen anses vara den 12 december 2003. Génesis hävdade för det andra att Tribunal Superior de Justicia de Madrid, genom att inte fastställa att varumärkena "Rizo" och "Rizo, El Erizo" utgjorde äldre varumärken, hade åsidosatt artikel 6.2 a och c i lag 17/2001.
- 23 Mot denna bakgrund beslutade Tribunal Supremo att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Kan artikel 27 i [förordning nr 40/94 i ändrad lydelse] tolkas så, att det är möjligt att – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke har tidsmässig prioritet framför ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnats in samma dag – beakta inte bara den dag, utan även den timme och den minut (förutsatt att dessa uppgifter finns tillgängliga), då ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke lämnades in till harmoniseringsbyrån, när den timme då ansökan gavs in är relevant enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket?"

Prövning av tolkningsfrågan

Upptagande till sakprövning av begäran om förhandsavgörande

- 24 Den hänskjutande domstolens fråga har ställts utifrån förutsättningen att ansökningarna om registrering av gemenskapsvarumärkena och ansökan om registrering av det nationella varumärket har lämnats in samma dag.

- 25 Det framgår visserligen av begäran om förhandsavgörande att den spanska varumärkesmyndigheten liksom den domstol som prövade överklagandet fann att ansökningsdagen för ansökan om gemenskapsvarumärkena inföll efter ansökningsdagen för ansökan om det nationella varumärket. Den omständigheten påverkar emellertid inte frågan om huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning.
- 26 Enligt fast rättspraxis presumeras nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten vara relevanta. Sådana frågor ställs mot bakgrund av omständigheter och tillämplig lagstiftning som den nationella domstolen på eget ansvar har fastställt och som det inte ankommer på EU-domstolen att pröva riktigheten av (dom av den 15 maj 2003 i mål C-300/01, Salzmann, REG 2003, s. I-4899, punkterna 29 och 31, av den 7 juni 2007 i de förenade målen C-222/05-C-225/05, van der Weerd m.fl., REG 2007, s. I-4233, punkt 22, och av den 16 december 2008 i mål C-210/06, Cartesio, REG 2008, s. I-9641, punkt 67). En begäran om förhandsavgörande från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för tvisten i målet vid den nationella domstolen, eller då frågorna är hypotetiska, eller då EU-domstolen inte förfogar över de uppgifter om sakförhållandena och de rättsliga förhållandena som är nödvändiga för att den ska kunna besvara frågorna på ett ändamålsenligt sätt (domen i det ovannämnda målet Cartesio, punkt 67 och där angiven rättspraxis).
- 27 Eftersom Génesis såväl i första instans som vid Tribunal Supremo har bestritt att ansökningsdagen för ansökan om gemenskapsvarumärkena inföll efter ansökningsdagen för ansökan om det nationella varumärket, är frågan en del av föremålet för tvisten vid Tribunal Supremo. Således framgår det inte, åtminstone inte på ett uppenbart sätt, att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för tvisten i målet vid den nationella domstolen eller att den avser en hypotetisk fråga.
- 28 Tolkningsfrågan ska således besvaras.

Prövning i sak

- 29 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse ska tolkas så, att det är möjligt att – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke utgör ett äldre varumärke i förhållande till ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnats in samma dag – beakta inte bara den dag, utan även den timme och den minut, då ansökan om gemenskapsvarumärke lämnades in till harmoniseringsbyrån, trots att den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter i detta avseende enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.
- 30 Inledningsvis ska det erinras om att varumärkesskyddet inom Europeiska unionen kännetecknas av samexistens mellan flera olika skyddssystem.
- 31 Å ena sidan framgår det av första skälet i direktiv 89/104 att syftet med direktivet är att närma medlemsstaternas varumärkeslagar till varandra för att undanröja befintliga olikheter som kan komma att hindra den fria rörligheten för varor och det fria utbytet av tjänster samt snedvridda konkurrensförhållandena på den gemensamma marknaden.
- 32 Även om det är riktigt att det, enligt tredje skälet i direktiv 89/104, "[inte förefaller] nödvändigt att nu genomföra ett fullständigt närmande av medlemsstaternas lagstiftning om varumärken", kvarstår det faktum att detta direktiv medför en harmonisering av centrala materiella regler på området, det vill säga – enligt samma skäl – de nationella rättsliga bestämmelser som mest direkt påverkar den inre marknads funktion, samt att detta skäl inte innebär att en fullständig harmonisering av dessa bestämmelser är utesluten (dom av den 16 juli 1998 i mål C-355/96, Silhouette International Schmied, REG 1998, s. I-4799, punkt 23, av den 11 mars 2003 i mål C-40/01, Ansul, REG 2003, s. I-2439, punkt 27, och av den 22 september 2011 i mål C-482/09, Budějovický Budvar, REU 2011, s. I-8701, punkt 30).

- 33 I femte skälet i direktiv 89/104 preciseras dock att "[m]edlemsstaterna förblir ... fria att fastställa procedurregler för registrering, upphävande och ogiltighet av varumärken som förvärvats genom registrering. De kan t.ex. bestämma sättet för varumärkesregistrering och ogiltighetsförklaring, bestämma om äldre rättigheter skall åberopas antingen vid registrerings- eller ogiltighetsförfarandet eller i båda förfarandena samt, i det fall de tillåter att äldre rättigheter åberopas i registreringsförfarandet, använda sig av ett invändningsförfarande eller ett obligatoriskt granskningsförfarande eller båda."
- 34 Domstolen konstaterar således att direktiv 89/104 inte innehåller några bestämmelser om formerna för inlämning av ansökan eller om fastställandet av ansökningsdagen för ansökningar om registrering av nationella varumärken. Då medlemsstaterna förblir fria att på detta område fastställa egna bestämmelser, kan bestämmelserna således variera från en medlemsstat till en annan.
- 35 Å andra sidan framgår det av andra skälet i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse att syftet med denna förordning är att skapa en gemenskapsordning för varumärken som åtnjuter samma skydd och får rättsverkan i hela unionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 april 2011 i mål C-235/09, DHL Express France, REU 2011, s. I-2801, punkt 41).
- 36 Ordningen för gemenskapsvarumärken är ett självständigt system, som består av en samling regler och som syftar till att uppnå de mål som är specifika för detta system, eftersom denna ordning ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen (se, bland annat, dom av den 25 oktober 2007 i mål C-238/06 P, Develey mot harmoniseringsbyrån, REG 2007, s. I-9375, punkt 65, av den 16 juli 2009 i de förenade målen C-202/08 P och C-208/08 P, American Clothing Associates mot harmoniseringsbyrån och harmoniseringsbyrån mot American Clothing Associates, REG 2009, s. I-6933, punkt 58, och av den 30 september 2010 i mål C-479/09 P, Evets mot harmoniseringsbyrån, REU 2010, punkt 49).
- 37 Ordningen för gemenskapsvarumärken är ett självständigt system som är oberoende av de nationella systemen och har, i denna egenskap, egna regler om formerna för inlämning av en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke. Dessa regler finns i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse och i förordning nr 2868/95. Framför allt innehåller artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse en särskild bestämmelse om ansökningsdagen för en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke, där det inte görs någon hänvisning till bestämmelser i nationell rätt.
- 38 Mot denna bakgrund behöver domstolen, för att kunna besvara den tolkningsfråga som har ställts, först och främst avgöra om uttrycket "ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke" i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse ska tolkas så, att det innebär att det inte bara är den dag, utan också den timme och den minut, då ansökan inlämnas som ska beaktas.
- 39 Om det visar sig att uttrycket "ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke" i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse ska tolkas så, att det inte innebär att den timme och den minut då ansökan inlämnas ska beaktas, ska domstolen därefter undersöka om unionsrätten utgör hinder för att dessa omständigheter trots det ändå beaktas, med stöd av nationell rätt, vid fastställandet av huruvida ett visst gemenskapsvarumärke är äldre än ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnades in samma dag, när den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.

Innebörden av och tillämpningsområdet för uttrycket "ansökningsdag" i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse

- 40 Det ska först och främst konstateras att det följer, såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen, att orden i en bestämmelse i unionsrätten som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsens innebörd och tillämpningsområde, normalt ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela

unionen, med beaktande av bestämmelsens sammanhang och det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen (se, bland annat, dom av den 18 januari 1984 i mål 327/82, Ekro, REG 1984, s. 107, punkt 11, av den 19 september 2000 i mål C-287/98, Linster, REG 2000, s. I-6917, punkt 43, och av den 21 oktober 2010 i mål C-467/08, Padawan, REU 2010, s. I-10055, punkt 32, och domen i det ovannämnda målet Budějovický Budvar, punkt 29).

- 41 Det framgår av rättspraxis att fastställandet av innebörden av och tillämpningsområdet för sådana uttryck som inte definierats i unionsrätten ska ske i enlighet med deras normala betydelse i vanligt språkbruk, med beaktande av det sammanhang i vilket de används och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som de ingår i (se, bland annat, dom av den 10 mars 2005 i mål C-336/03, easyCar, REG 2005, s. I-1947, punkt 21, av den 22 december 2008 i mål C-549/07, Wallentin-Hermann, REG 2008, s. I-11061, punkt 17, och av den 29 juli 2010 i mål C-151/09, UGT-FSP, REU 2010, s. I-7587, punkt 39, och domen i det ovannämnda målet Budějovický Budvar, punkt 39).
- 42 Det följer av fast rättspraxis att det på grund av behovet av en enhetlig tolkning av de olika språkversionerna av en unionsrättslig bestämmelse, i händelse av skillnader mellan dessa språkversioner, också är nödvändigt att tolka den bestämmelse som det är fråga om mot bakgrund av den allmänna systematiken i och syftet med de föreskrifter som den ingår i (dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, Kraaijeveld m.fl., REG 1996, s. I-5403, punkt 28, av den 19 april 2007 i mål C-63/06, Profisa, REG 2007, s. I-3239, punkt 14, och av den 15 december 2011 i mål C-585/10, Møller, REU 2011, s. I-13407, punkt 26).
- 43 En jämförelse av de olika språkversionerna av artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse visar att det föreligger vissa skillnader mellan dessa versioner.
- 44 I den tjeckiska, den tyska, den ungerska, den slovakiska, den finska och den svenska versionen av artikel 27 hänvisas det, både i rubriken och i själva artikeltexten, till ansökningsdagen ("*Den podání*", "*Anmeldetag*", "*A bejelentés napja*", "*Deň podania*", "*Hakemispäivä*", "*Ansökningsdag*"), medan det i den litauiska och i den polska versionen av samma artikel preciseras att ansökningsdatumet ("*Padavimo data*", "*Data zgłoszenia*") motsvarar den dag ("*diena*", "*dzień*") då ansökan lämnades in.
- 45 I övriga språkversioner används däremot endast uttrycket "ansökningsdatum" för ansökan om gemenskapsvarumärke.
- 46 Det är dock påkallat att avdramatisera skillnaderna mellan de olika språkversionerna, eftersom ordet "datum" enligt gängse mening i allmänhet betecknar den dag i månaden, den månad och det år då en handling antas eller en händelse äger rum. På samma sätt förutsätter angivandet av den dag då en handling har antagits eller en händelse har ägt rum, enligt gängse mening att också månaden och året anges.
- 47 Kravet på att ange datum eller dag kan dock inte, enligt gängse mening, anses medföra ett krav på att ange timme och än mindre minut. Det betyder att eftersom det i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse saknas uttrycklig hänvisning till den timme och den minut då en ansökan om gemenskapsvarumärke lämnas in, har gemenskapslagstiftaren tydligen inte ansett att dessa uppgifter behövs för att fastställa tidpunkten för inlämningen av en ansökan om gemenskapsvarumärke och, således, för att fastställa om ett varumärke är äldre än ett annat.
- 48 Att en sådan tolkning är riktig följer också av det sammanhang i vilket artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse förekommer. Framför allt krävs det enligt regel 5 i förordning nr 2868/95 – som innehåller regler om de formaliteter som måste uppfyllas av harmoniseringsbyrån, den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller Benelux varumärkesmyndighet i samband med inlämningen av en ansökan om gemenskapsvarumärke – endast att ansökan ska förses med påskrift om datumet för mottagandet av ansökan och inte att timmen och minuten för detta datum ska anges.
- 49 Om gemenskapslagstiftaren hade bedömt att den timme och den minut då en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke inlämnats skulle beaktas såsom beståndsdelar av "ansökningsdagen" i den

mening som avses i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse, borde en sådan precision ha gjorts i förordning nr 2868/95.

- 50 På harmoniseringsbyråns webbplats anges förvisso att ansökningsdagen för en ansökan om gemenskapsvarumärke är den dag då de handlingar som avses i artikel 26 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse lämnas in till harmoniseringsbyrån enligt centraleuropeisk tid (GMT +1). Detta innebär dock inte att den timme och den minut då en sådan ansökan inges är av relevans för fastställandet av huruvida ett varumärke är äldre än ett annat. Såsom generaladvokaten har framhållit i punkt 61 i sitt förslag till avgörande, tjänar uppgiften om timme endast till fastställandet av vilken dag ansökan lämnades in till harmoniseringsbyrån.
- 51 Génesis har gjort gällande att harmoniseringsbyrån, då ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärken görs elektroniskt, de facto vidimerar datum och timme för inlämningen av ansökningarna. Domstolen finner emellertid att också denna omständighet är irrelevant.
- 52 Visserligen framgår det av artikel 10.2 i beslut nr EX-11-03 från ordföranden för harmoniseringsbyrån av den 18 april 2011 om elektroniska meddelanden från och till harmoniseringsbyrån ("Grundbeslut om elektroniska meddelanden") att det till avsändaren skickas ett elektroniskt meddelande med bekräftelse av att en registreringsansökan – även den elektronisk – har tagits emot, och att det i meddelandet anges vilket datum och vilken timme ansökan togs emot. Det följer dock av samma artikel 10.2 att det meddelande som bekräftar mottagandet av ansökan ska innehålla en formulering enligt vilken datumet för mottagandet ska betraktas som ansökningsdagen under förutsättning att en avgift betalas inom den utsatta fristen, men att timmen för mottagandet av ansökan inte nämns i detta avseende.
- 53 Den som vill ansöka om registrering av gemenskapsvarumärke kan enligt artikel 25.1 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse välja om ansökan ska lämnas in till harmoniseringsbyrån, till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller till Benelux varumärkesmyndighet. Mot den bakgrunden konstaterar domstolen att om den timme och den minut då en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke lämnats in borde beaktas, så skulle en sådan skyldighet under alla omständigheter ha angetts uttryckligen i de allmänt tillämpliga bestämmelserna och inte i det beslut som harmoniseringsbyråns ordförande utfärdat om elektronisk inlämning av ansökningar om gemenskapsvarumärken.
- 54 Det framgår av det ovan anförda att uttrycket "ansökningsdag för en ansökan om ett gemenskapsvarumärke" i artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse innebär att det är den kalenderdag då en ansökan om gemenskapsvarumärke lämnats in som ska beaktas, och inte den dagens timme och minut.

Huruvida den timme och den minut då ansökan lämnades in kan beaktas med stöd av nationell rätt

- 55 Efter detta klagörande återstår det att undersöka om unionsrätten utgör hinder för att den timme och den minut då gemenskapsvarumärkesansökan lämnats in ändå beaktas med stöd av nationell rätt – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke är äldre än ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnades in samma dag – när den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.
- 56 Härvid räcker det att erinra om det som framhålls ovan i punkt 37, nämligen att ordningen för gemenskapsvarumärken, i egenskap av självständigt system, har egna regler om ansökningsdagen för ett gemenskapsvarumärke och inte innehåller någon hänvisning till bestämmelser i nationell rätt.
- 57 Följaktligen kan ansökningsdagen för en ansökan om gemenskapsvarumärke endast fastställas med tillämpning av unionens regler. De lösningar som återfinns i medlemsstaternas rättsordningar kan inte ges någon betydelse i detta avseende.
- 58 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 63 i sitt förslag till avgörande, följer det av artikel 14 jämförd med artikel 97 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse att nationell rätt endast är tillämplig när det gäller frågor som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 40/94 i ändrad lydelse.

- 59 Att i en situation som den i det nationella målet – där ett gemenskapsvarumärke åberopas till stöd för en invändning mot registreringen av ett nationellt varumärke – godta att ansökningsdagen för gemenskapsvarumärket fastställs med beaktande av nationella bestämmelser, skulle innebära ett ifrågasättande av principen att ett gemenskapsvarumärke ska ha samma skydd i hela unionen. Eftersom medlemsstaterna, vilket det erinrats om ovan i punkt 34, förblir fria att fastställa formerna för inlämning av ansökningar om registrering av nationella varumärken, skulle det nämligen innebära en risk för att gemenskapsvarumärkets skydd varierar i omfattning från en medlemsstat till en annan.
- 60 Slutsatsen att ansökningsdagen för en ansökan om gemenskapsvarumärke endast kan fastställas med tillämpning av unionens rättsregler påverkas inte av artikel 32 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse. I denna bestämmelse anges att en ansökan om gemenskapsvarumärke för vilken det fastställs en ansökningsdag i medlemsstaterna ska likställas med en i vederbörlig ordning gjord nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som yrkas för ansökningen om gemenskapsvarumärke.
- 61 Domstolen finner nämligen, i likhet med vad generaladvokaten har påpekat i punkt 65 i sitt förslag till avgörande, att den bestämmelsen inte ändrar gemenskapsbegreppet ”ansökningsdag” och inte heller förutsätter en subsidiär tillämpning av den nationella rätten, utan endast tillerkänner de ansökningar om gemenskapsvarumärken som inges till harmoniseringsbyrån samma rättsliga värde som ansökningar som inges till nationella myndigheter.
- 62 Av detta följer att unionsrätten utgör hinder för att – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke är äldre än ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnats in samma dag – med stöd av nationell rätt beakta den timme och den minut då gemenskapsvarumärkesansökan lämnades in, när den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter i detta avseende enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.
- 63 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande: Artikel 27 i förordning nr 40/94 i ändrad lydelse ska tolkas så, att det inte är möjligt att – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke utgör ett äldre varumärke i förhållande till ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnats in samma dag – beakta inte bara den dag, utan även den timme och den minut, då ansökan om gemenskapsvarumärke lämnades in till harmoniseringsbyrån, trots att den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter i detta avseende enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.

Rättegångskostnader

- 64 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 1992/2003 av den 27 oktober 2003, ska tolkas så, att det inte är möjligt att – vid fastställandet av huruvida ett gemenskapsvarumärke utgör ett äldre varumärke i förhållande till ett nationellt varumärke för vilket ansökan lämnats in samma dag – beakta inte bara den dag, utan även den timme och den minut, då ansökan om gemenskapsvarumärke lämnades in till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), trots att den timme och den minut då ansökan gavs in utgör relevanta uppgifter i detta avseende enligt den nationella bestämmelse som reglerar registreringen av det nationella varumärket.

Underskrifter